Glivarcem), biblioteku u Aleksandriji (1989, sa Z. Glivarcem), multifunkcionalni centar Genochplatz u Beču (I. nagrada, 1990), središnji prostor grada Zagreba (II. nagrada, 1992, s M. Hržićem, A. Kostelcom, T. Odakom, B. Silađinom), stambeni kompleks Geibelgasse u Beču (I. nagrada, 1993, s D. Hayderom).

BIBL.: Osvrt na problematiku racionalnog planiranja, projektiranja i izgradnju dječjih jaslica i vrtića, Arhitektura, 1977, 162–163; Tri osnovne škole u Zagrebu, ČIP, 1982, 9; Dvije kuće, Arhitektura, 1985, 186–188.

LIT.: V Maleković, Novo u postojećem, ČIP, 1983, 11. — A. Pasinović, Sažeti sažetak, Oko, 1984, 318. — J. Malešević, Arhitekti među sobom, ČIP, 1985, 3. — A. Pasinović, »Megas« kompatibilni sistem predškolskih ustanova, ibid., 1985, 7. — A. Rusan, Neue Wege und Anregungen zur Architektur in Croatien, Der Architekt (Stuttgart), 1986, 11. — K. Rogina, Tajderov prijelaz u bečku fazu stvaranja, ČIP, 1986, 12. — Arhitektura u Hrvatskoj 1945—1985, Arhitektura, 1986, 196—199. — T. Odak, R. Tajder (katalog), Zagreb 1988. — I. Maroević, Tradicija devetnaestog stoljeća u našoj suvremenoj arhitekturi, Arhitektura, 1988, 204—207. — Z. Jurić, Hrvatska arhitektura 80-ih godina, Arhitektov bilten (Ljubljana), 1988, 97—98. — V. Grimmer, Zagrebački arhitekti u Beču, ČIP, 1990, 1. — B. Silađin, Rarine skice (katalog), Ljubljana 1991.

TALLER (DALLER), Gabrijel, slikar i grafičar (Krakov, 1707 – Lepoglava, oko 1780). Pavlin iz Poljske, živio je i djelovao u Lepoglavi i Kamenskom. Za knjigu J. Bedekovića »Natale solum magni ecclesiae doctoris s. Hieronymi« (Neostadii Austriae, 1752) izradio u bakrorezu sliku Sv. Jeronima. Možda i neke nepotpisane gravire u tome djelu potječu od njegove ruke. Slikao je 1750. likove apostola na vratnicama velikoga sakristijskog ormara u Lepoglavi, 1760. portrete pavlinskih svetaca u pavlinskoj crkvi Sv. Marije Snježne u Kamenskome te velike kompozicije: Sv. Pavao pustinjak s pavlinima (Čakovec) i Poklonstvo kraljeva (Karlovac, sada MUO).

LIT.: V. Noršić, U spomen naših pavlina, Katolički list, 1912, 47, str. 559. — D. Cvitanović, Povijest i barokna obnova pavlinskog samostana i crkve Bl. Dj. Marije Snježne u Kamenskom, Zagreb 1973. — M. Mirković, Slikarstvo lepoglavskih pavlina, Lepoglava I, Zagreb, Kaj, 1979, 6. — D. Cvitanović, Slikarstvo pavlinskog kruga u 17. i 18. stoljeću, u katalogu: Kultura pavlina u Hrvatskoj, 1244—1786, Zagreb 1989. R.

TAMHINA-KONJHODŽIĆ, Višnja, slikarica (Zagreb, 2. V. 1945). Diplomirala na Akademiji u Zagrebu 1969 (I. Šebalj). Poslije kraćega figurativnog razdoblja slikala u duhu informela, istražujući strukturu apstraktnih krajolika (*Slika CCLIII*, 1974). Nakon 1975. slika melankolične krajolike prigušenih tonova, a oko 1980. radi figurativne crteže u boji. Osamdesetih god. oblikuje skulpture minijaturnih dimenzija u pečenoj glini, duhovite i živo obojene. Od 1990. slika u ulju ciklus nadrealističnih krajolika (*Largo sostenuto*, 1991—92). — Samostalno je izlagala u Požegi, Varaždinu, Rijeci, Zagrebu i Beogradu. Bavi se ilustracijom i scenografijom.

LIT.: J. Baldani, Višnja Tamhina (katalog), Zagreb 1975. — V. Ekl, Višnja Tamhina (katalog), Zagreb 1979. Ž. Sa.

TANAY, Emil Robert, slikar (Zagreb, 7. III. 1944). Diplomirao na Akademiji u Zagrebu 1967 (A. Mezdjić). Na istoj ustanovi od 1989. predaje metodiku lik. odgoja i obrazovanja. Bio je suradnik Majstorske radionice K. Hegedušića 1967 – 72. Djelovao u grupi »Biafra« 1971 – 78. God. 1987. osnovao vlastiti Centar za kreativne tehnike — Studio Tanay. U svojim figurativnim kompozicijama aktualizira egzistencijalnu tjeskobu suvremenoga čovjeka (*Solilokvij*, 1971), u crtežima olovkom raščlanjuje metafizičko ozračje predmeta i krajolika (*Obzor mora, kvadrat trave*, 1980), a u akvarelima do kraja pročišćuje svoj lirsko-meditativni izraz (*Zapisi sa Save*, 1988). — Samostalno je izlagao u Požegi (1967, 1969, 1971, 1990), Zagrebu (1971, 1976, 1980, 1988) i Ljubljani (1973), Tilburgu (1990) i Starome Gradu (1989, 1991). Piše stručne članke o lik. odgoju i obrazovanju.

BIBL.: Promatranje likovnih djela u višim razredima osnovne škole, Zagreb 1989; Od olovke do kopjutora – Tehnike likovnog izražavanja (s V. Kučinom), Zagreb 1992.

TAPISERIJA, tkanje izvedeno raznobojnom vunom ili svilom, katkada uz dodatak zlatnih ili srebrnih niti, na tkalačkome stanu tehnikom klěčanja, poput ćilima, najčešće s figuralnim motivima. Velikih je dimenzija; prvotno joj je svrha da prekrije zidove interijera i tako zaštiti od hladnoće, a s vremenom postaje izrazit primjer čiste dekoracije. Predloške za tapiserije (na kartonu) često rade poznati slikari.

Djela te vrste pojavljuju se u Europi potkraj XII. st., a nastaju pod utjecajem romaničkoga monumentalnoga zidnog slikarstva i karolinške minija-

R. TAJDER, stambena zgrada u Vodovodnoj ul. 7 u Zagrebu

ture. Usporedno s podizanjem srednjovj. burgova i kaštela, a od renesanse i dvoraca, potražnja za tapiserijama neprestano raste. Njima su se prekrivale velike zidne plohe ali i kreveti, sjedala, vladarsko prijestolje ili su se vješale na prozore, vrata, oko kreveta. Veoma skupocjena, t. je u prvome redu predmet udobnosti a potom i raskoši naručitelja — vladara i feudalaca, katedrala i samostana. Više vrijednih primjeraka eur. tapiserije očuvano je u našim muzejima i crkv. zbirkama (Zagreb, Kotor, Dubrovnik).

U Hrvatskoj se tapiserija izrađuje od 30-ih god. XX. st. Reformom Državne obrtne škole u Zagrebu 1932. ustrojava se njezin tekstilni odjel; zanatski za ćilimarstvo i tapiseriju i majstorski za tekstilno industrijske kadrove. Odjelom ravna M. Ovčačik-Kovačević, koja je studij tekstila završila na Prvoj državnoj tekstilnoj industrijskoj školi, na Češkoj visokoj tehničkoj školi te u Zavodu mehaničke tekstilne i papirne tehnologije u Brnu; ona proučava izradbu tapiserije — tehniku tkanja i prenošenja motiva, dok crtanje kartona vode E. Kovačević i E. Tomašević.

Pedesetih godina djeluje radionica za tapiseriju na Akademiji primijenjene umjetnosti u Zagrebu (Branka Frangeš-Hegedušić), ali zbog kratkoće postojanja nije dala većih rezultata. Škola primijenjene umjetnosti u

